

Пилипів Надія

д.е.н., професор

завідувач кафедри теоретичної і прикладної економіки

ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”

м. Івано-Франківськ,

Амброзьяк Ірина

аспірантка

ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”

м. Івано-Франківськ ”

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Господарська діяльність сучасних сільськогосподарських підприємств, зазвичай, не захищена повністю від проблем, з яких значна питома вага є однотипними та вирішуються внутрішніми кваліфікованими спеціалістами за допомогою раціонального обраного рішення. Однак, для вирішення нестандартних питань потрібні особливих техніки та технологій, а також інформативних даних, які будуть включати специфічну та нетипову інформацію, яка дасть можливість керівнику чи власнику своєчасно зреагувати на загрози, які з'являються на шляху діяльності сільськогосподарського підприємства. Удосконалення організаційної структури підприємства означає насамперед необхідність встановлення оптимальної чисельності та структури управлінського апарату підприємства, а також чисельності працівників виробничих відділів та підрозділів згідно з діючими нормами, нормативами та реальними потребами підприємства з урахуванням сучасних ринкових умов тощо [1, с. 105].

В загальному система управління суб'єктом господарювання являє собою сукупність заходів, що направлені на збір, обробку, аналіз, узагальнення та передачу даних управлінцям різних рівнів управління, які долучаються під час прийняття рішень для забезпечення високого рівня результативності від ведення господарської діяльності, а також досягнення визначеної мети. З метою розроблення ефективної системи управління сільськогосподарське підприємство має сформулювати наступні підсистеми: цільову, забезпечувальну, функціональну, керуючу, керовану, дослідницьку та зовнішнє середовище.

Цільова підсистема. Формування низки цілей – це процес створення мети як одного із основних складових системи управління. Мета є одним із головних принципів дій, що дає характеристику балансового стану підприємства в майбутньому. Забезпечувальна підсистема. Для отримання запланованих результатів суб'єкту господарювання потрібно визначити структуру елементів щодо її проведення. Інформаційне забезпечення. Інформаційне забезпечення в теперішніх ринкових умовах – це забезпечення, яке має здатність змінюється у динаміці та надає інформацію про об'єкт управління: описує зв'язки між минулою, поточною та майбутньою діяльністю. Методичне забезпечення включає в себе певні методи та способи, які необхідні для формування певних напрямків та досягнення потрібних цілей. Методичне забезпечення включає в себе певні методи та способи, які необхідні для формування певних напрямків та досягнення потрібних цілей.

Ресурсне забезпечення. До основних ресурсів підприємства слід віднести наступні: працівники суб'єкта господарювання, організаційні навички менеджерів управління, ідейність персоналу, маркетингові здібності робітників, уміння розпоряджатися ефективно часом тощо. Техніко-технологічне забезпечення. Під техніко-технологічним забезпеченням слід розуміти певний комплекс заходів щодо: оцінки господарської діяльності, ринкової стратегії та фінансової стійкості; створення оптимальної структури системи управління згідно із сучасними вимогами ринку; формування чіткої схеми дій щодо реалізації завдань системи управління; організація та планування процесу технічного обслуговування.

Юридично-правове забезпечення. Одне із основних забезпечень функціонування кожного підприємства, оскільки нормативно-правовій системі ґрунтується кожна господарська діяльність. Установлені законодавчо норми необхідні для коригування виду діяльності та розвитку суб'єктів

господарювання. Сюди належать закони та інші нормативно-правові акти, що регламентують діяльність підприємства.

Функціональна підсистема. Під час управління діяльністю підприємства кожний управлінець виконує ряд важливих функцій, а саме: планування, організація діяльності, стратегічного прогнозування, контролю тощо. Всі функції є необхідними та важливими в процесі діяльності підприємства.

Керуюча та керована підсистема. В будь-якому управлінні присутні керуюча та керована ланки. Якщо управління – вплив, то існує: форма впливу процесу (функції), методи (системи) і середовище (умови) [2, с. 94].

Дослідницька підсистема. Як і в будь-якому процесі наука відіграє важливу роль. Оскільки наукові дослідження дозволяють підприємцям вносити інновації у свою діяльність, цим самим зменшувати витрати деяких господарських операцій. Сам рівень науковості у практичній діяльності визначається через застосування сучасних техніки і технологій.

Зовнішнє середовище. Зовнішнє середовище присутнє у будь-якого суб'єкта господарювання. Воно характерне для діяльності підприємств своїми факторами впливу, а саме загрозами та можливостями, які або дають змогу інтенсивно розвиватися або пригальмовують цей розвиток. Зовнішнє середовище описується за допомогою наступних показників: рівновага, стійкість, організованість, адаптація, гомеостаз, динамізм, складність, неоднорідність тощо.

Болтак О. Л. у своїй науковій праці "Шляхи вдосконалення системи управління підприємством" зосереджує свою увагу на наступних напрямках удосконалення системи управління підприємством, а саме: удосконалення організаційної структури управління підприємством; оптимізація організації менеджменту і бізнес-процесів через поліпшення системи планування, обліку і контролю за основними показниками діяльності підприємства; удосконалення управління виробничими ресурсами і запасами; підвищення ефективності управління інноваційними процесами на підприємстві, поліпшення якості вироблюваної продукції [3].

Таким чином, у перспективі удосконалення системи управління сільськогосподарського підприємства ефективним буде подальше вивчення її складових елементів, а також визначення нових компонентів через регулярні зміни ринкового середовища, де провадять свою діяльність суб'єкти господарювання.

Список використаних джерел

1. Бабаєв В. Ю. Економічний аналіз: опорний конспект лекцій. Х.: Вид-во ХарPI НАДУ "Магістр", 2010. 207 с.
2. Друкер П. Ф. Энциклопедия менеджмента. М. : Вильямс, 2004. 432 с.
3. Болтак О. Л. Шляхи удосконалення системи управління підприємством. URL: <http://nauka.zinet.info/9/boltak.php> (дата звернення 23.09.2020)